

Poklon-paketići

Došla su teška vremena za konceptualne umetnike. Evo, molim: pre neki dan nepoznati konceptualni umetnik podelio je poklon-paketiće određenim institucijama države Srbije. Ostavio ih je pred vratima, lepe crvene, sa ukrasnim mašnicama. I šta bude?

Uzbune policiju, pa su kontradiverzione ekipe pirotehničara i njihove kere njuškali i zagledali te paketiće da bi došli do zaključka da nije reč o eksplozivnim napravama (što su kere prve shvatile). Unutra su, nakon opreznog otvaranja, pronašli govanca životinjskog porekla, najverovatnije pseća, s obzirom na to da je bilo i tragova zemlje. Uzorci su upravo na naučnoj analizi.

Odmah je napravljena uobičajena komendija u javnosti. Ministar je smatrao i ukazivao, analitičari su analizirali do iznemoglosti po raznim, naročito nekim medijima. Naravno da je suština poruke bila smesta zanemarena i gurnuta pod tepih – ako se to sa psećom kacicom radi; koliko znam, ne radi se. Zato i kažem da je teško konceptualnim umetnicima: lepo pošalju više nego jasnu poruku, a svi odbiju da je shvate.

Umesto toga, javnost se bavi okolnošću da kako je moguće da neko ostavi paketiće pred strašno važnim ustanovama! Mogle su da budu i – daleko bilo! – bombe, pa eto nama tragedije. Taktički gledano – moguće je, ako čovek zna kada se policijske i druge straže smenjuju i da često dremaju po tim svojim kućicama, pogotovo pred kraj smene. Niko se nije upitao: a da zašto bi neko osetio potrebu da digne u vazduh Narodnu banku, zgradu Vlade i ta neka ministarstva u Nemanjinoj i okolo? Šta bi time postigao? Konceptualni umetnik postigao je – ako je postigao – da pošalje poruku koja bi valjda glasila: „Jedite govna”. Ništa više od toga nije ni potrebno, niti bi nešto postiglo.

Nekoliko dana kasnije izvesna štampana stvar objavila je na sva usta da je „govnarska mafija”, kako oni to zovu, pred hapšenjem, jer da su nadzorne kamere nekoga snimile. Posle nije bilo ništa. Jeste privelo na informativni razgovor u BIA onog momka Trivunca, pa ga je posle pustilo, kad je dao dobrovoljnu izjavu, ali njega ionako svaki put hapse kad se tako neka konceptualna stvar desi. Pre svega, nazvati nekoga „govnarskom mafijom” preterivanje je, ali smo na to navikli od naših govnoida. Ne može se isključiti mogućnost da se konceptualnom umetniku dopalo to da ga unapređuju u „mafiju”; to je barem neki oblik priznanja, pa makar i zbog kereće kakice. Nije mala stvar u današnje vreme biti proglašen za mafiju; imali smo čak i „đubretarsku mafiju” u Beogradu pre nekoliko godina.

Ukratko: važno je da si „mafija” – pa makar i „govnarska”, ako nema ništa bolje.